

החשיף

BR

FILE COPY ONLY
DO NOT REMOVE

מחזה המכון

מחנה רמת בקליפורניה

אני תדרום

מערכת א, חמורה א:

תפאורה: לפני המסך; על רחוב רזאים הנוטע הצרפתי אמיל דיבעק, בנו ירמיה, ובהו נגנה מטיילים; הקטנים פורצים בשיר,

קטנים: Dites Moi ^{on wise. soup}

אמיל: (בצחק) הן, אתם צורקים, ילדים. חתנים הם באמת טובים, נכמה

אנחנו מתענגים היום

קטנים: Eh bien, אבא, Oui, oui (נילי נכנסה)

אמיל: רגע, ילדים, הנה תבנתה תגברת פורבדש. תמשיכו לטיל, ואני

אבוא תבך.

קטנים: Viens vite, אבא. (יוצאים)

נילי: כמה נחמדים הם

אמיל: עוד/אני פוגש אותך. כמה נעים. זה רק הפעם השניה שאני

רואה אותך היום.

נילי: מדור, הלא ?

אמיל: מדור מאד. ואני רק מפיר אותך לשבועים.

נילי: הן, פגשנו במסיבת שרי תצי. אתה עדין זוכר ?

אמיל: כך קורים לפעמים דברים כאלה. תרשי לי לתזמין אותך לכוס תה ?

נילי: או תביל, אמיל, אני מוכרחה לעבוד עכשיו במרפאה. אוילי פעם אחת

אמיל: טוב, אז ארדתה הערב בביתי

נילי: טוב, אם זה ישלו אותך.

אמיל: תבה נמצא את הילדים ונגיא אותך למרפאה.

נילי: אני מאד מצפה לראות את ביתך. (יוצאים יחד)

מערכת א, חמורה ב

תפאורה: לפני המסך; כמה מלחים עומדים יחד ושרים.

מלחים: (שרים "אדמדמת")

אדמדמת: (מופיעה מאחוריהם) שלום מלח יפה, תציית עשב ? יש בתורה בבית

מיני מאד. ארבעה דולר. אתה אוהב ? אתה קונה ? מיני מאד

הי, Joe , בא הנה ו הי, לאן אתה הולך -- הי, בא הנה --

קמאן -- אנה בלג --

G. I. Go Home!!

מלח א: בכה, בכה, אבמקמח ו

מלח ב: הי, תגיני לי היטיב ו

אדמדמת: איך היטיב ?

מלח ג: תקראי לי מנובל ו

אדמדמת: הי מנובל אתה ו ו טוב ? טוב ?

מלח ד: בכיר ו אנו לומדת מתר מתר.

אדמדמת: מנובל, מנובל ו אני לומדת מתר. אני מדברת טוב כמו מלח מנובל.

מלחים: (שרים "אשמשת")

מסך עולה

מערכת א, חמונה ג

תפארה: חוף הים; נוכחים: אדמדמת, מלחים, מרינ.

אדמדמת: (מראה ראש קטן)

מרינ: מה יש לך שקמה ?

אדמדמת: זה ראש. תמישים דולר.

מרינ: כמה זה עשוי ?

אדמדמת: עשוי מראש. ראש של איש.

מרינ: איך זה שתוא כל כך קטן ?

אדמדמת: זה shrunk . אחרת אי אפשר.

מרינ: אידן רב תודות, לא בשבילי. (יוצא)

אדמדמת: הי, Joe , ארבעה דולר. מיני מאד. חשלה לבחירה. היא תרקוד

בכה (רוקדת) (בילים, אשפה, והפרופסור נכנסים אם חציוח עשב)

בילים: תא לך, תביבתי, חציוח עשב נפלאות ונהדרות. עשינד אותן בתצי

תזמן שעורך לאזרחות שלך, וזהו שבוה בפלים. תסתכלי... נד...

נד... כמה תתני לי ?

פרופ.: הנה, בלה תפזרה ביד.

אשפה: אין צורך לגתן אותן.

פרופ: מטעמך לכל צדקה.

מלחח: הן באמת יפה!

בילים: את שומעך? הכולל/אח כל אחת לתמורים האלה בעד חמש או שש דולר

בשבילך... אני אפטר לך כלן בעד... לאמר... שמונים דולר!

אדמדמח: בשבילך עשרה דולר!

בילים: מה? השתגעך?

אדמדמח: לא מספיק?

בילים: תמורה, בהחלט לא!

אדמדמח: תבל, חביבי. (מתחילה לעזוב)

בילים: שמעי נא, אמו של דרפולקה, --

אשפה: (רואה את שן החזיר) מה זה שמה? שן של חזיר פרוע?

בילים: איפה השגת את זה? על בלי חאי?

אדמדמח: תי, אחת אוהב?

פרופ: זה יקר מאד. בן אפטר לתשיג את חשן הזה בבלי חאי, בטקס מיוחד

של האזרחים.

בילים: כמה זה עולה? (מוציא כסף ומחחיל לספור)

אדמדמח: מאה דולר!

פרופ: מאה דולר.

אשפה: מאה דולר.

בילים: מאה... מאה דולר???

אדמדמח: אחליף אתך. חשן בעד כל החציףח

בילים: בסדר גמור, (מתחיל להחליף)

אדמדמח: רגע, רגע, חוסיף משהוא למול

בילים: ימה תרצי?

אדמדמח: מאה דולר (לוקחה ממנו)

בילים: בתני --

אדמדמח: מול טוב (יוצאה)

בילים: אזי ואבזי; למה לא מרשים לני ללכח לבלי חאי?

אשפה: הכל יש שמה -- ראשים קטנים, ענקיים, חנשיטים, כל מיני צאצקעס

פרופ. : בנח הנוטעים הצרפתים ;
 אשפה : חי, אני מדבר על צאצאם ;
 בילימ : והוא גם בן .
 מלח ז : אבל רואים, העקר בבלי הוא איננו שן התנ"ך, אלא הבנות ;
 בילימ : העקר הוא בן שן התנ"ך... וגם הבנות.
 (הפסק; כלם חשבים לעצמם)
 מלחיים : (שרים, אין דבר דומה ל"גיימס")
 אשפה : (מפסיק את השיר) ה"גיימס" ה"תידוח על האבן הארצית הזאת הן
 האחיות במקומה ;
 מלח ז : השמנה היא גרושה... א...
 מלח ח : ותואח עם השנים גדולות ; היא ארנבת לא "גיימס"
 מלח ט : ותשלישית בלי שנים כלל...
 בילימ : אבל הנ"ל היא... (שריקה)
 מלח י : חי, אולי היא חביבה עליו קצת ;
 פרופ. : (בקול אשה) יע חי... לטור חביב... הנג הקביסה שלי...
 בילימ : חי, הפסיקו ;
 אשפה : היא לא כל כך גרושה, אבל היקר -- הנג אותן לשירים ;
 פרופ. : הנג אותן ; הן שיכוח להם כבר ;
 אשפה : אה, שישמח בהן .
 מלחיים : (ממשיכים בשיר עד סופו) (קייבל נכנס ואדמדמה חופסה אוחו)
 אדמדמה : חי, Joe, שלום .
 קייבל : שלום .
 אדמדמה : יש לך צרות אחי ?
 קייבל : הונה ?
 אדמדמה : אחח Crummy major ?
 קייבל : לא, אני אמילי יומר גרוע מזה ; אני
 אדמדמה : לזמלן ?
 קייבל : בן, לזמלן .

crummy lieutenant

בילים: שלום לך, ליטלן, ברוך ה'א ל'אבן.

אדמדמח: הי ליטלן, אהה מיני מאד !

קייבל: חורה, אה נראה... בסדר בעצמך.

אדמדמח: מיני מאד ! (מוציאה ראש קטן) הי ליטלן, אהה רוצה ? ראש אמיתי

שלח חבצותה לבחורה ? אהה אוהב ? קח. אין כסף.

בילים: בלי כסף ? למה אני תמיד משלם ?

אדמדמח: אהה לא מיני כמו ליטלן. (לקייבל:) קח.

קייבל: לא, חורה... מאין קבלת ?

אדמדמח: בלי האי.

קייבל: בלי האי ? מה פירוש המלים ?

אדמדמח: בלי האי זה, "אני אי יוצא מן הכלל, בשבילך". זה "הנני, בלי

האי". ליטלן, זה רק בשבילך. שמע ; האי קורא לך... אהה לא

שומע ? שמע...

קייבל: אני שומע רק רשרוש הגלים, זה הכל.

אדמדמח: אהה לא שומע קול קורא ?

פרופ.: אני שומע משהוא.

בילים: סחום את פיך. תחור !

אדמדמח: שומע ? (ש"ח "בלי האי") (חוזרת לשוק שלה)

בילים: ויך אנכי, עכשיו לא מרשים לנו ללכת לבלי האי. בנוח הנוטעים

הצנפתים מסתובבות שמה. אבל כיון שאהה שר צבא מסחר

לך ללכת. (שר חלק מ"בלי האי") מה האמר ? (קייבל נשאר דומם)

אני יכול להשיג לך סירט.

קייבל: לא.

בילים: א... ב... אני מסכים אהך. באמת, גם אני לא רוצה ללכת,

אבל יש כמה מקסים מענינים שמה... בחירות, ושכך... בודאי

לא ראתה לברית נאלה מימך. השבתי שאילי תתענין בהם.

קייבל: אהה צורק, אבל עכשיו יש לי ואיון עם שר האי.

פרופ.: תי, קנה בא כנים בך. (ברקט והרבסן מקדמיך על הבמה)

הרבסון: זונתיא נאשטה. (מסמן את אדמדמה)

ברקט: את גונתה למתפחה בלבליה באי תנה. אין אף אונרה עובר במטעות.

כולם הולכים אה תוציח תמשיח/תהאלד השגילך.

אדמדמה: נולד צלמתי, אנטו בלך (בלם צוחקים).

ביליס: מתפחה, אפשר להציע משתה?

ברקט: מי אתה?

ביליס: לזטר ביליס. אפשר לאונרהים לשדב למטעות מיד. אנד

תמלחיהם כוללים למלא כל בקשה לתציוח בעצמנו.

ברקט: אהם --- אתה מעיז להגיד לי שחמלחיהם בצי האמריקאי מדכנים---

ביליס: אם אתה לא מסכים אתי אפשר לשכות על כל הענין....

הרבסון: לזטר ביליס.

ביליס: כן, תתקד?

הרבסון: שים רגליך, אני רק לא רוצה לשכות אה שמך.

ברקט: (לאדמדמה) או קי, קחי אה תפצין דצאי מבאן. (יוצאת עם המלחים)

ברקט: (לקייבל) אגב, מי אתה?

קייבל: אני חלדטמט יוסף קייבל. אני מבדקש להופיע לפניך, אם אתה שר

האי.

ברקט: כן, אני שר האי בפסן ברקט. זה הוא סגני, כומנדר הרבסון. מה

מתכוונת לעלך?

קייבל: יש לי משלחת חשדבה וסודית, ואני צריך עזרתך. עלי להתחבא

בצמחי הארץ בתהילה שענשו בידי הנפגעים. עם זהנה לי רדיו

חסיכלי להודיע על כל התנועות של הנפגעים.

הרבסון: ואתה צריך אחת מהצוללות שלנד.

קייבל: כן, תתקד.

ברקט: מה אתה חושב, ביל?

הרבסון: געזר לנו בתרבה.

ברקט: תפקיד מסכן מאד.

1/3 א 327?

הרבסון: אָתָּה הוֹלֵךְ לְבַד אַל
 קייבל: הִינִי רֹצֵה אֲלֵיָּךְ עִם מִשְׁהוּא שְׂמֵכִיר הִיטִיב אַח הָאֵי. שְׂמַעְתִּי שְׂגִישׁ
 צְרַפְתִּי בְּשֵׁם אֱמִיל דִּי בְּעַקְשָׁךְ שְׂגִיר שְׂמַעְתִּי פְּעַם, אַתָּה
 ברקט: הִתְחַל מְאֹד. נִפְגַּשׁ בְּמִשְׁרָד שְׁלִי בְּעוֹד תְּצִי שְׁעָה. (מִתְחִיל לְצֵאת)
 הרבסון: אֲלֵי סוּף סוּף נִכְנָס לְמִלְחָמָה. (יּוֹצֵאִים)
 קייבל: (שׁוֹר "בְּלִי הָאֵי")

מסך יורד

מטרכה א, חמונה ד

תפארה: על הבמה; ראויים את המכבסה של לוטר ביליט; על הבמה

רהאים מלחים מכנים מקלחות

מלח א: (נכנס עם דלי מים) הִנֵּה הַמַּיִם.

מלח ב: מֵהָר, הֵן בְּאוֹחַ עוֹד מְעַט.

מלח ג: יֵשׁ מִתְּפִיק סְבוּן ?

מלח ד: בּוֹ, בּוֹ, אֵל תְּדַאָּג.

מלח ג: הֵן בְּנוֹאֵי תִּהְיֶינָה עֵינֵינוּ אַחֲרַי כָּל הַתְּעַמְלֵיחַ. (אֲחִיזֵחַ מִתְחִילוֹת)

להכבס; הן צועדות בשורה

מלח ב: מֵהָרֵד, מֵהָרֵד, אֲנִי כְּבָר שׁוֹמֵעַ אוֹתָן.

אחות א: טוֹב, אַתָּן תְּפַשְׁיֹחַ

כלן: חוֹדָה לְאֵל, בְּתִי, וְכוּי

אחות ב: וְרֵדִי אֵיךְ מִיֹּד, הַגֹּב שְׁלִי שְׁבֹר ?

אחות ג: אוֹי, הַרְגֵּלִים שְׁלִי בְּעֵרְפֵלֵךְ

אחות ד: הֵי, פְּנֵי דְרָךְ לְמִקְלָחָה. (כָּלן רְצוּחַ לְמִקְלָחוֹת)

אחות ה: הֵי אֲנִי רְאֵשׁוֹנָה.

Frou-belly

אחות ו: (לנילי) עַל מֵה עֹתֵמָה עִם כְּלֵם בְּרִגְלֵי ?

נילי: כְּלֵזִם. דָּק דְּבַר מֵהָ עַל הַנְּצִיחָה שְׁלֵמָה לְיָחִיד הַלְּדוֹתִים.

אחות ו: רְאִיוֹן מִיִּדְחָד בַּק לְיָחִיד ?

נילי: הַאֲמָחָה הִיא שְׁהוּא רְצָה לְהוֹדֵעַ מִמֶּנִּי עַל כָּל הַיְי אֱמִיל.

אחות ו: הֵי !!

אחות ז: מה אָתָּךְ, יֵשׁ לְךָ צָרוֹחַ ?

נילי: לא. אֵינִן לִי צָרוֹחַ עוֹד. תִּלְל נְגַמְר אָחוּ.

אחות ז: אָחוּ?

נילי: כֵּן, אָחוּ. אֲנִי בְּאֶמֶת לֹא מְכִירָה אוֹתוֹ הֵיטֵיב, וְכֵן אֲגַמֵּר אָחוּ קוֹרֵם

שְׂאֵתְתִיל. (לאחות ו) אַתְּ מְסַכֵּימָה ?

אחות ו: כֵּן, בְּהֶחֱלֵט.

נילי: כֵּן ? טֹב, בְּדִ יְהִיָּה. (שרה, עם האחיות, "אִמְרָחַי הֵיטֵיב")

(אמיל נכנס)

נילי: שְׁלוֹם. (האחיות עוזבות את הבמה לאט לאט)

אמיל: שְׁלוֹם: תֵּאָם אַתְּ תִמְיֵד שָׂרָה בְּמִקְלַחַת ?

נילי: אֵם, אֲנִי בֶק לְמַחְתִּי לְתַפְנוֹחַ לְבִמָּה דְקוֹחַ .

אמיל: תֵּאָם זֶה שִׁיר תְּדַשׁ ?

נילי: בֶק תִּינֵנִי מְחִלוֹצְצִים קֶצֶת.

אמיל: כָּל הַשִּׁירִים שֶׁלְּכֵן דוֹמִים זֶה לָזֶה. אוֹ שְׂאֵתְנִי רוֹצוֹחַ לְתַפְטֵר מְזֶה שְׂאֵתְנֵב

עֲלֵיכֵן אוֹ שְׂאֵתְנִי רוֹצוֹחַ מֵה שְׂאֵי אֶפְשֵׁר לְכֵן.

נילי: אָתָּה צוֹדֵק.

אמיל: אֲנִי אוֹהֵב שִׁיר שְׂאוֹמֵר, "שְׁנֵינֵנוּ אוֹתֵבִים זֶה אָח זֶה, מֵה טוֹב יִמָּה

נְעִים".

נילי: כֵּן, נְעִים מְאֹד, אֲמִיל

(אמיל שר "לֵיל יְבוֹא לֵיל קֶסֶם"; בסוף השיר הם מחנשקים)

אמיל: תְּבוֹאֵי לְמַטְעָה שְׁלִי לְאֲרִיחַת עֶרֶב ?

נילי: אוֹה-הוֹנָה .

אחות ח: (שלא על הבמה) כָּכָה הִיא מוֹצִיָּאָה אוֹתוֹ מְלֹאשָׁה : (קולות צחוק)

נילי: (שרה "בְּחֹר שְׁעוֹמֵם")

מערכה א, תמונה ח

תפארה: לפני המסך; רואים כמה אזרחיות רוקדות; שרוח, בלי האי" בצהפתיח.

אזרחית א: עיי, סירקה באה, סירקה !

קייבל: (נכנס משך הדבור עם ביליס) חרקה, ביליס, לא באתי הנה לראות

הוצאה שן של תזיר פרוע !

ביליס: העקר הוא לא תשן, אלא מה שבא אחרי גו... (אדמדמח נכנסה)

אדמדמח: בוא אחי, ליטלן, זמן טוב, עונג. (מסמנת אזרחית) ביליס, מריה

מה אוהב לטקס. ליטלן בא אחר כך: בוא ליטלן.

(מסך עולה; רואים בית קטנטן)

קייבל: (רואה את הבית) מה זה ?

אדמדמח: חכה . (נכנסה לבית)

קייבל: הי, רגע אדמדמח, מה --- (אדמדמח יוצאת מן הבית עם ליאט)

אדמדמח: אוהב ?

קייבל: מי זאת ?

אדמדמח: בתי ליאט.

ליאט: ליאט.

אדמדמח: שם צרפתי.

קייבל: ליאט..... ליאט..... (שניהם נכנסים לבית)

(אורות מכובלים לכמה שניות; אז מודלקים ואין אף אחד על הבמה;

אדמדמח נכנסה)

אדמדמח: (מחקרבת לבית) הי, מה קורה שם ? (קייבל וליאט מתחילים לשיר

הנך צעירה מאביב" בפנים; באמצע הם יוצאים מן הבית וגומרים

על הבמה; משך השיר אדמדמח מסחלקה; בגמור השיר שומעים פעמון;

ביליס נכנס, מצלצל בפעמון; אחר נכנסות האזרחיות ואדמדמח

ביליס: תבל, צאצקעס, זמן לעזוב (מצלצל שוב) הי, זה כבר מאוחר.

איפה הוא ?

אדמדמח: הוא בא. אל תדאג, ביליס, הוא בא.

ביליט: הי אדמדמת, אני מצטרף על מה שקרה לפנינו. לי יובעתי שזה היה
 פדלתי לא הייתי רוקד עם הבנות האזרחיות שמה. (משך זה קייבל
 המסך יורד; וליאט מחנשקים; היא נכנסה לבית והוא מסתלק; הוא מופיע עוד
 פעם לפני המסך כאשר ביליט אומר:) הנה היא בא (ביליט עוזב)
 אדמדמת: (מלוח אח קייבל לצד השני של הבמה ואומרת לאזרחיות:) אני
 אהיה „מאחאטעניסטע“ (לקייבל;) שלום. שוב מהר, לוטלן. בלי
 האיי שוב מהר. (יוצאת עם האזרחיות מן הצד השני)

מסך עולה

מצרכה א, חמונה ו

תפארה: ביתו של דיבעק; אמיל דנילי נכנסים.

אמיל: נילי, יש לי הפחאה בשבילך. ^{שבי שמה.} אני כבר פכין אותה מיומים.

(היא יושבת והוא מחקה אותה בשיר „אתרחץ היטיב“)

נילי: בביר, בביר, אמיל; נהדר. (נגנה וירמיה נכנסים)

Ah, bonsoir ! אמיל:

אתם לה מתקים ! מה שמתקם ? מבזנים אותי ? נילי:

נילא, אני רוצה להציג לפניך נגנה וירמיה... נגנה וירמיה,-- אמיל:

נילי.

נילי: קטמים:

Maintenant, au lit..... Vite ... אמיל:

Bonsoir, bonsoir קטנים:

Bonsoir הם לה נחמדים. הם שיכים לשר המשקים שלך ? נילי:

הם שלי. אמיל:

בנדאי, הם דומים לך בתרבה. ומה עליך עם האם ? נילי:

היא נפטרה. אמיל:

אמיל, אתה לא מתלוצץ ? נילי:

כן נילי, אני אביהם. אמיל:

ואמם הייתה... הייתה... נילי:

אזרחית, והיא הייתה גם לפיפיה וגם נעימה. אמיל:

נִילִי: וְאַתָּה וְהִיא.....

אמיל: אֲנִי לֹא מִצְטַעֵר. בְּאַתִּי תִנָּה בְּצַעֵיר, וְחַיִּיתִי כְּמוֹ שְׂיִכּוֹלְחִי:

נִילִי: בְּוִדְאִי... (מִסְתַּכֵּלָה עַל חֲשֵׁעוֹן) אִו, אֲנִי צְרִיכָה לְרוּץ. אֲנִי

בְּחֹרְנֵדָח בְּמִרְפֵּאָה עֶכְשָׁו.

אמיל: תְּכִי. אֲנִי אֶקַּח אוֹתְךָ.

נִילִי: אִין צוֹרְךָ. יֵשׁ לִי גִיִּם בְּאֵן.

אמיל: אַל תַּעֲזֹבֵי וְו עוֹבִין לֹא וְו

נִילִי: אֲנִי מִצְטַעֵרָת, אֲבָל יֵשׁ לִי כָּל כֹּד תְּרֵבָה לַעֲשׂוֹת. רַב חוֹדוֹת, בְּיִלִּיתִי

שְׁעוֹת נְעִימוֹת עַד מָאֵד, אֲבָל עֶכְשָׁו אֲנִי מוֹכְרָתָה לַעֲזוֹב. חֲשָׂאֵר אַתָּה

בְּאֵן.

אמיל: נִילִי, אַח לַח תְּבִיבָה עָלַי, אַח שׁוֹמֵטָה, תְּבִיבָה וְו

נִילִי: וְאַתָּה עָלַי, בְּאַמְטָה... תִּנָּח אוֹתִי, בְּבִקְשָׁה (רְצָה מִן חֲבֵמָה)

אמיל: (שֶׁר הִבִּיתָ הָאֲחֵרוֹן מִן הַשִּׁיר, "לִיל יִבּוֹא לִיל קֶסֶם")

מִסְךְ יוֹרֵד

סוֹף מַעֲרַכָה רֵאשׁוֹנָה

ב ערכה ב, חמונה א

תפאורה: לפני המסך; ברקט נכנס דרך המסך ומדבר לקהל כאילו הם
(קהל להצגה יום הלולים)

ברקט: חברה, בעת גורלנו לא משתפר במלחמה הזאת, ועד שצדנו יעשה
חיל, לא נדבל לשוב הביתה. לבו, במשך הזמן שאנו נשארים כאן,
יש אך בדברים כאלו להגביהם את רדחנו ולתח לנו את האפשרות
לסבול את החיים שלנו כאן. אני מבין שלדעתכם אני לא אדם כל
כך רגיש, ולפעמים בנראות אתם קוראים אותי "כרם ברנול".

קולות: לפעמים זו אלה פעמים זכור
ברקט: ^{הוא} לא מוצא חן בעיני, כי אני בעצמי בתחילתו ^{למנו} ~~למנו~~
כומנדר הרבסון. (קורא לחוך המסך:) כומנדר... (הרבסון)

נכנס דרך המסך מלנה ע"י שחי בחורוח)

מלה ח: או, ^{הוא} ~~לד היתה אני כומנדר~~ ^{אולי}
ברקט: ~~שני כרם ברנול רוצים להודות לכם בעזרתה הצגה היפה והחורוח~~

והיחוד לאלה שעברו ~~על התלבטות והתפאורה דכתיבה ההצגה~~
~~ואני רק רוצה להגיד לכם ביום ההלולים הזה להלכם מכלנו~~

לוישר כותבים: (מחיאת כף חלשה מהקהל) ~~ועתה אני חתום~~
~~כומנדר הרבסון להודיע עם החלק האחרון של ההצגה שלנו.~~

הרבסון: (מקריא מפיסה ניר) החלק האחרון של ההצגה שלנו יתקח שיר
~~שצדנו~~ ... בזטט פורבזש ~~נ~~... ~~צאצקעלע~~ ... (לא יכול להאמין)

ובילים

ברקט: (צחק) ~~טוב~~ ~~בלתי~~ ~~הוא~~ (המסך עולה והם יוצאים דרך הצד)
נילי ובילים: (שרים) "צאצקעלע" עם סקהלה המלחים. בסוף השיר כבוי אורוח

ושומעים:

מלה ו: ^{זה היה} ~~אין אתכם?~~

מלה ז: ~~את הלהיט~~ ^{אולי}

קייבל: ענה שספרת לי עליו? השלך? (שואל בעיניו אח אמיל, והוא

מרמי, כן"; אח"כ הוא מחקרב לצד) ~~היא~~ ^{היא} (לאדמדסה) אח

מרשה לה להקחתן עם תהיה נ?!

אדמדסה: אוקי, אז אתה יכולה. ~~התנה טוב באן עם~~ ^{התנה טוב באן עם} ליאת. לפני המלקחה

היא לי 600 דולר. עכשיו במלקחה ~~יש~~ ^{יש} אלפים דולר! מוכרת

הענינה עלב, שיני חזיר ~~פרצע~~ ^{פרצע}, ראשי אדם. ~~היה לי עוד כסף,~~

ואני נזנחה כל אכספה לך ולליאת. לא צריך לעבוד. אתה אוהב?

אתה קונה?

(הפסקה ארוכה)

(בקשי רב) ~~אני אפסד~~ ^{אני אפסד} ~~אני אפסד~~ ^{אני אפסד}

אדמדסה: (כועסה נורא) הודמנחה אחרונת. עכשו היא ~~התחתן עם זשאק~~

בארנייר. בזאי, ליאת. (מושכה אח ליאת) ~~מנובל~~ ^{מנובל} (יוצאה)

קייבל: (שר, הנך צעירה מאביב"; אחרי גמר השיר הוא הולך לצד השני

של הבמה; נילי רבילים נכנסים דרך המסך)

נילי: ~~הפרחים הנחמדים~~ ^{הפרחים הנחמדים} ~~כמה אני אוהבת אותם.~~ ^{כמה אני אוהבת אותם.} ~~פרח מלמה~~

~~לב רגת צרה.~~

ביליס: גברת פו יבדש, אני מוכרת להגיד לך את האמת. ~~הפרחים לא באו~~

ממני, אלא

נילי:

אן, אמיל.

אמיל: נילי, את עוזבת? למה?

נילי: לא עכשיו, אמיל. נשוחח מחר. אני---

אמיל: לא!! נשוחח עכשו. מה זה נילי? מה פירוש הדבר?

נילי: פירוש הדבר הוא, ~~שאני אפסד שנתחתן~~ ^{שאני אפסד שנתחתן}. אחת מבין? ~~אני אפסד?~~

אמיל: נילי, סגני הילדים?

נילי: לא, ~~הילדים הם מתוקים.~~

אן: ~~האם האודותיה שלהם.~~

נילי: כן... אין שום טעם לזה... ~~אני אפשר לי לבוא~~ ... זה (מ.ו.)

חלק ממני.

אמיל: ~~אני לא מאמין בזה~~

נילי: אז מודע אני מרגישה ככה? ~~אני אפשר לי אחרת~~. (רצה לצד

ומסתלקה; קייבל רואה אותה ומבין את הכל; הוא מחקרב לאמיל

באמצע הבמה)

קייבל: ~~עכשו באוהו תמצב~~ (שניהם שרים ⁹ "גם זה מתרחק")

קייבל: שמע, דיבעק, מה על דבר הפעולה הזאת שלנו נגד היפנים?

נילי: מה, תמשלחה תפוא? אני כבר מרגישה פעם אחת, ולא אשנה את

דעתי.

קייבל: ~~אדלי תחליט פעם שניה~~. (אמיל נשאר דומם) אתה מכיר את האני.

לך היתה הולד, איפה היתה עוזגן? איפה יש מקום מאמיל?

אמיל: ... על החוף הדרומי. זה תכני שום. (מתחשב לרגע) עם צוללת

נדבלי להכנס לשם בקלות.

קייבל: נדבל? אנחנו?

אמיל: כן, בנדאי. אין לי מה להפסיד. תבה נלך. (יוצאים)

מסך עולה

מערכה ב חמונה ב

חפארה; חדר הרדיו של חצי; ראים ברקט הרבסון והקשר.

הרבסון: ... סוף סוף, תצטרך לדבר אליה. זה כבר שבועים שהיא לא ראתה אוהו.

ברקט: טוב, תכניסו אותה. למה תפסידיים כאלה תמיד ^{מגיעים} אלינו (הרבסון יוצא ושב עם נילי)

נילי: סליחה, תמפקד... אדלי זה לא בסדר גמור, אבל... אמיל דיבעק.

אני דואגת עליך. אין אף אחד בביתו שידע איפה הוא... כך

נדמה לי, כי הם מנבכים בק צרפתיים. שמעתי אחרים מן החולים שלי מנבכים על צרפתי אחד... אדלי היא הצרפתי שלי.

ברקט: כן, גבנה פורבש, את צודקת. אם את השארי כאן לרגע, חזבלי

לשמוע אה קולו.

נילי: קולו ? איפה הוא ?

ברקט: עם לזטונט קייבל, בשטח היפנים.

נילי: שטח ה---

קשר: שקט ! הנה קולו של דיבעק

קול אמיל: שלום חברי. יש לי בשורה קצרה... ועצובה. אקט לזטונט קייבל,

חברי יוסף, נפטר, מפאעוה שקבל מיד הלונא. טוין ממני לא

אקטא לעולם. חבל שהיא לא חיה יכול לאמר לךם בעצמו שהיפנים

עוזבים הלילה גבה אחת. אם תחנפלי עליהם עכשו, הונצוון גידיני

אני צריך להחזיק עוד פעם, ולא תשקעו ממני לבטח ימים. אנחנו

(הצדה) מה? מה... יש ? (שוב פעם לקהל) שלום !

אמיל :

ברקט: זה הכל ? אין עוד ? אי אפשר לשמוע עוד ?

קשר: לא, המפקד. חבריו שלו לא פועל.

נילי: קייבל המסבן... המפקד, האם אדבל לראות אה אמיל דיבעק שוב ?

ברקט: יש אפשרות ; בודאי שיש.

נילי: לא יבטחי שהיא עוב.

ברקט: בודאי שלא. אל תאשימי אוחו. הוא בחדר עצום.

נילי: ארוחה (מחזקת לפני המסך, והמסך יורד)

נילי: שוב מתר. אני יונעה עכשו מה שתשוב -- אהה. כל הדברים החם,

האונותיה שלג, וצבע שלג -- לא אקט לי. אל תמזח, בקירי.

תשוב נחיל לדינה טמו שחארגני. אהה זוכר ? ... אהה זוכר ?

(שרה ביה מ"ליל אבוא, ליל קסם) אל תמזח, אמיל !

(אדמונת במחזה)

אדמונת: אוח... בקשת, זכרתי אוח ...

נילי: מי אה ? מה אעוד ?

אדמונת: איפה לזטונט קייבל ?

נילי: מי אה ?

אדמדמת: אָנִי אָם שֶׁל לֵיאָט.
 נילי: שֶׁל מִי ?
 אדמדמת: לֵיאָט. הִיא לֹא תִחַחֲתֶנּוּ עִם אֶף אֶחָד. בַּק לִדְטֵלֶנּוּ קֵייבל. (לֵיאָט נִכְנָסָה)
 נילי: אִו, תְּבִיבְתִי ! (מִחֻבָקָה אוֹחָה) (כְּבוֹי אורוֹח; יוצאוֹח)

מסך עולה

מזרכה ב חמונה ד

תפאורה: חוף הים; כל המלחים מוכנים לעזוב בסירות; שומעים רמקול.
 רמקול: תְּקַשִּׁיבֵה, תְּקַשִּׁיבֵה, הַכּוֹנֵד לְעֵלוֹח לְסִירוֹח. נָא לְהִסְתַּדֵּר בְּשִׂירוֹח.
 (האחיזה צועדות על הבמה, מוכנות לעזוב; בסוף השורה צועדים

בילים, אשפה, והפרופסור.)

אשפה: הֵי, בִילִים, זֹאת לֹא תִפְלִדְגָה שְׁלֵנֵי !

פרופ.: אָנִד מְאַתְרִים. תְּבִה נִשְׁדָּב לְפִלְדְגָה.

בילים: אַל תְּדַאָג. לֹא יִהְיֶד מִדְּכֻנִים לְשַׁעוֹת רַבּוֹת. אָנִד עֲכָשִׁיר בְּצֵי. תְּבִט,

יש אלה איש בכל הערב רב הזה, וְכָל אֶחָד הֵיא sucker . (לאחד

מהם) הֵי, אַתָּה מְרִינ ?

מרינ: בָּן.

בילים: אַתָּה נֹזֵעַ בְּסִירָה שָׁמָּה ?

מרינ: בְּנִרְאָה.

בילים: אַתָּה יוֹדֵעַ, הֵם מְפִלְסְלִים אֶת הַבְּטֹן. (מוציא מן הכיס חבילה קטנה)

חמש דולר, וְהֵיא שְׁלֵךְ.

מרינ: מַה זֶה ?

בילים: מְפִלְסֵי מִתְלַח זָם. תְּאַתְרֵךְ אֶת זֶה.

מרינ: תְּפִסֵּם בְּזֶה. בְּלֵנֵי קִבְלֵנֵי אֶת הַרְפֹּזָאָה הַזֹּאת. אַל תְּרַבֵּם אוֹתִי ! (ירצא)

פרופ.: suckers הַלְלוּ מִתְחַכְמִים מִיּוֹם לִיּוֹם. (קצין נכנס)

קצין: כָּל אֶחָד עִם פִּלְדְגָתוֹ. אָנִל רוֹצִים סָדֵר בָּאֵן.

בילים: תְּסַלַח לִי, תְּמַפְקֵד. אֵיפֹה אֵדְכָל לְמַצֵּא אֶת כְּפִטֵּן בְּרִקְט ?

קצין: הֵיא בָּא מִיָּד.

בילים: רַב תּוֹדוֹת. זֶה הַבֵּל.

(הקצין מהלך לו, מבין מה שקרה, אבל ממשיך ללכת)

קצין: מהרו, המהדרו, וכוי (יוצא)

(ברקט וחרבסון נכנסים; ביילים רץ לקראתם)

ביילים: המפקד, מהו לי לזבור אליך לרגע ?

ברקט: מי זה ?

ביילים: ביילים, המפקד, ליצטר ביילים.

ברקט: מה אתה רוצה ?

ביילים: מהו לי לקחה אנדרון לתשיל את הצלחת דיבעק מן האוי ?

ברקט: אל תזאב, תביבי, הכל יסודר. שלום.

חרבסון: שלום, ביילים. אגב, את פעם לאתויה גביית המהר שלי.

ביילים: (בצחוק) לא.

חרבסון: שבתה.

ביילים: שבתה מה, המפקד ?

חרבסון: כדלכם ומצאים בקיחה שלי. תראו.

ביילים: או.

ברקט: זלח (שניהם יוצאים מצד אחד, ביילים נכנס מצד שני)

רמקול: תקשיבי, תקשיבי, כל אחד, למרות, למרות.

(כל המלחים שרים, אין דבר דומה לידיהם, בסציאה למסרות;

כבוי אורות; קול דממה דקה נשמע)

מלח ח: Hey! Wait for me.

מסך יורד

מערבה ב. חמונה ה

תפאורה: חגן של דיבעק; לפני המסך; רואים את גילי והקטנים.

גילי: תביטו על אנחות המלחמה שמה. תגדולות תו... תקטנות תו...

אוי, אין תגדל. (מסתכלת לשמים) מה הם אלה ?

ירמיה: P-40s.

גילי: או, אתה צודק. תיה שני גדול, נכולם עוזבים את האוי. Vous